

Japonsko-kitajska vojna

Japonske žrtve na Kitajskem

Japonski zunanji minister Hirota je govoril na sestanku japonskih pokrajinskih poglavarjev o velikih žrtvah, katere so utrpeli doslej radi vojne na Kitajskem. Japonci na moštvi in v finančnem oziru. Minister je tudi napovedal, da bo treba na Kitajskem še zelo mnogo žrtvovati. Temu pogledu Hirota v preteklost in bodočnost je priskočil na pomoč kitajski generalni štab, ki trdi, da so poslali Japonci v sedanjih vojni na kitajsko ozemlje 1.100.000 vojakov. Od teh je padlo in podleglo raznim boleznim 400.000 mož. Japonci so zgubili do sedaj 626 letal.

Velika bitka v južnem Šantungu

V južnem Šantungu so pričeli Japonci 9. maja z veliko ofenzivo. Napad pehote je pripravilo topništvo z obstreljevanjem kitajskih utrdb med Velikim kanalom, Jih-sienom in Tajerčuangom. Prav tako so v velikih skupinah bombardirala japonska letala kitajske postojanke. Velika bitka ob Velikem kanalu je prinesla Japoncem le delne uspehe. Japonci so prodrli do mesta Huejeha, 60 km zapadno od Cininga onstran Velikega kanala, in do Juančenga, 40 km severozapadno od Huejeha. Trije veliki japonski oddelki, ki so pričeli prodirati iz Cininga proti jugozapadu, so zadeli na hud odpor Kitajcev. Pri Nan-šančvangu pa so Kitajci Japonce celo porazili, da so se morali umakniti na sever.

Japonska ofenziva v pokrajini Honan le malo napreduje, ker je leva obal Rumene reke polna kitajskih četnikov, ki so doslej Japoncem preprečili vsako frontno prodiranje.

Boji za Amoj

Med japonskim otokom Formoza in med obalo kitajske pokrajine Fukijen je maj-

hen otok Amoj, na katerem leži važno pristaniško mesto istega imena. Japonske bojne ladje so 10. maja nenadno napadle Amoj in so zasedle izkrcane čete po srditih bojih polovico otočja. Na pristanišče Amoj so vrgla japonska letala nad dve sto bomb. Zasedba otoka Amoj je uspela Kitajcem 12. maja. Japonci se bodo vgnezdili na imenovanem malem otoku, ki jim

bo postal oporišče za ofenzivo proti velikim in na južnem Kitajskem najvažnejši lukri ter gospodarskemu mestu Kanton.

Japonci pripravljajo strupene pline

Kakor je razvidno iz prednjih poročil, ne gre Japoncem na nobenem kitajskem bojišču po njihovih načrtih. Da bi pa kljub kitajskemu odporu izsilili Japonci vsaj delne uspehe, so poslali na bojišča dva bataljona strokovnjakov za boj s strupenimi plini pod poveljstvom generala Motočua. Japonci bodo pričeli v najkrajšem času najbolj kruto in vse obsodbe vredno kemično vojno.

Po katoliškem svetu

Brezbožniško delovanje v Rusiji ne popušča. V Leningradu je 24.326 organiziranih brezbožnikov, ki so porazdeljeni na 1059 celic, v okolici mesta pa je 241 celic s 14.056 brezbožniki. Lani je bilo v mestu prirejenih 4228 brezbožniških predavanj, v radiu je bilo 54 takih predavanj. Posebno živahna je bila predavanjska kampanja v letošnjih velikonočnih praznikih, ob katerih je bilo v vsej državi 8000 protikršćanskih predavanj. V krajih, kjer je še precej vernih ljudi, so bile za te praznike prirejene vojaške vaje za sovjetsko mladino. Državna tajna policija je prepovedala velikonočno zvonjenje, dočim se je moralo na praznike vršiti delo v vseh obratih. V borbi zoper krščansko slavljenje Velike noči je skupno bilo dejavnih 200 tisoč brezbožnikov. Kakor proti svetim dnevom, se obrača brezbožniško sovraštvo tudi proti svetim krajem. Leta 1937 so v Rusiji zaprli na povelje tajne državne policije nad 1500 cerkva, in sicer radi tega, ker niso mogle plačati previsokih davkov. Od teh je bilo okrog 900 pravoslavnih cerkva, 240 rimsko-katoliških, 200 mohamedanskih, 115 judovskih in 61 protestantskih. Istočasno divja naprej pobijanje duhovščine, odnosno »sodnijsko« postopanje zoper njo. Po poročilih poljskih listov je

bilo do polovice leta 1936 odstranjenih s svojih mest 42.800 pravoslavnih duhovnikov, kojih večina je bila ustreljena, drugi pa poslani v delovna taborišča v Sibirijo. Ljudski komisar (minister) za notranje zadeve je nedavno izjavil, da bo Rusija kmalu postala prva država na svetu brez duhovnikov. Mnogo je že danes ruskih mest, kjer ni niti enega duhovnika več. Tako si satan gradi in utrjuje svojo fronto. Statistika kapucinskega reda. Po najnovejši statistiki, sporočeni iz Rima koncem leta 1937, je na svetu 13.466 kapucinov. Od teh je duhovnikov 7802, klerikov bogoslovcev 1454, klerikov modroslovcev 1080, bratov laikov 3130, klerikov novincev 488 in bratov novincev 199. V misijonih deluje 1062 duhovnikov in 358 bratov laikov. Vseh kapucinskih samostanov je 1020.

Koliko se jih da sežgati? Leta 1936 je znašalo število tistih, ki so bili v Nemčiji po smrti sežgani, 75.808, torej 9% vseh smrtnih primerov. Od leta 1901 je število krematorijev (zavodov za sežiganje) in sežganih mrtvih trupel naraščalo. Leta 1901 je bilo šest krematorijev in 602 zažigov (0.06%), 1910. leta 6084 primerov sežiganja mrličev, 1920. leta 53 krematorijev in 16.888 sežganih (1.8%), 1933. leta

107 krematorijev in 63.674 sežganih (8.4 odst.), 1936. leta pa 114 krematorijev in 75.808 sežganih. Številke dokazujejo, da pod narodno-socialističnim režimom sežiganje mrličev narašča. Ali je to v zvezi s versko mlačnostjo, ki se širi?

Evharistično slavlje na Ptujski gori

Premnogim ne dopuščajo razmere, da bi se udeležili evharističnega slavlja v Budimpešti. Zato se bomo doma pridružili svetovnim narodom in molili za razširjenje evharističnega kraljestva na zemlji. Pri Materi božji na Ptujski gori bo v istem času kot v Budimpešti evharistična proslava po sledečem sporedu:

Dne 28. maja ob 10 začetek s sv. mašo, ob 19 pozdravni govor in slovesne večernice. Nato celonočno češčenje Najsvetejšega. — Ob 22.30 teoforična procesija s bakljami, ob polnoči polnočnica z ljudskimi petjem in s skupnim sv. obhajilom mož in fantov.

Dne 29. maja bodo vse dopoldne svete maše. Ob 6 govor, sv. maša in skupno sv. obhajilo žena in deklet; ob 10 govor in pontifikalna sv. maša ter zahvalna pesem.

Ves čas proslave bodo spovedniki vernikom na razpolago.

Pridite od blizu in daleč na lepo evharistično proslavo na Ptujsko goro!

ZLATOMAŠNIK UMRL

K smrti g. Fr. Šegule

Zadnjo soboto ponoči je umrl v Mariboru v pokoju živeči g. Franc Šegula, upokojeni župnik, duhovni svetnik in zlatomašnik.

Rajni se je rodil leta 1860 pri Sv. Marjeti pod Ptujem. Gimnazijo je končal v Mariboru, bogoslovje pa v Grazu, kjer je prejel mašniško posvečenje leta 1885. Kot duhovnik sekovske ali graške škofije je prišel za kaplana k Sv. Duhu na Ostrem vrhu, in je bil tudi župnik.

V našo škofijo je bil sprejet leta 1906. Postal je provizor in pozneje župnik pri Sv. Roku ob Sotli. Radi oglušlosti je stopil leta 1916 v pokoj, katerega je preživel po večini v Mariboru. G. zlatomašnik je bil izredno nadarjen. Udeleževal se je pridno kot časnikar, veliko je prevajal in tujih jezikov, a njegova posebnost so bili razni ljudski molitveniki, katerih je izdal celo vrsto in so še danes priljubljeni med narodom.

Blagopokojni je obiskal večkrat Sveto deželo. Za književna dela, katere je napisal o svetih krajih, je postal vitez Božjega groba. Od našega kralja je bil odlikovan s redom sv. Save IV. razreda. Ob priliki zlatnega mašniškega jubileja leta 1934 ga je imenoval škof za duhovnega svetovalca.

Pokopan je bil na pobreškem pokopališču v Mariboru 17. maja popoldne.

Zasluznemu in delavnemu duhovniku ohranimo hvaležen spomin v molitvah in Vsemogočni mu bodi večni plačnik!

SPOMINKI ZA BIRMO v veliki izbiri po ugodnih cenah v prodajalnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru in Ptuj.